

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 35. Proterius Episcopus Alexandrinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.
A.C. 452.

to sibi legatum, acquirere valeant, non officio publico fungi, non Constantino-
poli degere, aut in quacunque alia Me-
tropoli liceat. Speciatim Monachi Mona-
sterii Eutyichis comprehendantur, & toto
Romano Imperio ejiciantur. Libri, de
hac Secta tractantes, flammis tradantur,
qui hanc Hæresin alios docuerint, capitis
pœna tollantur, Discipuli decem libras
auri pendant. p. 872.

§. XXXV.

Proterius, Episcopus Alexandrinus.

Dioscoro Gangresiam in Paphlagonia
relegato, quatuor Episcopi, qui cum *Liber. c. 14.*
ipso advenerant, in Ægyptum rediere,
postquam Concilio Calcedonensi inter-
fuissent, Eutyichi Anathema dixissent,
damnassent Dioscorum, & epistolæ S. Leo-
nis subscripsissent. Imperatoris ferebant
epistolas, ad Theodorum Ægypti Præsi-
dem datas, in quibus præcipiebatur, ut
alius Episcopus ad Sedem Alexandrinam
eligeretur. Sed non defuere, qui resiste-
rent, cum civium plerique alium Episco-
pum, Dioscoro vivo, recipere nollent.
Tandem electus est Proterius, quem
Dioscorus Archipresbyterum constitue-
rat, eique Ecclesiæ curam commise-
rat. Is ergo ordinatus, & præsentibus
quatuor Episcopis, Athanasio Busi-
riensi, Nestorio Phagonensi, Auxonio Se-
beny-

Sæculum V. benyteno, & Macario Chabafeno, Sedi
 A.C. 452. impositus. (*)

Evagr. II.
c. 5. Tunc vero populus Alexandrinus in
 partes ire, his Dioscuro, aliis Proterio
 faventibus. Sæctatores Dioscorigi Magi-
 stratibus insultare ausi; milites, ad Sedi-
 tionem compescendam missos, lapidibus
 persecuti, in fugam vertunt, in vetus Se-
 rapis templum confugientes obsident, &
 vivos concremant. Re ad Imperatorem
 delata, militum duo millia, novissime
 conscriptorum misit, qui tam commodis
 ventis usi sunt, ut sexta jam die ad Ale-
 xandrinum portum appellerent. Verum
 Tyrones isti, necdum Disciplina militari
 subacti, & civium uxoribus, filiabusque
 licentius illudentes, cum tranquillitatem
 afferre debuissent, tumultum auxerunt.
 Nihilominus ferociens populus, ablata
 frumentorum copia, atque balneorum,
 & Spectaculorum usu prohibito, pœnas
 dedit. Florus, qui militibus imperabat,
 haud diu postea, persuadente Prisco Rhe-
 tore, Alexandrinis omnia reddidit, ani-
 mosque ad tempus composuit. At Pro-
 terius

Liber. c. 15.

(*) Anonymus I. hic non immerito contradi-
 cit Fleurio, & Liberati testimonio præfert testi-
 monium Evagrii, dicentis, Proterium non Præ-
 sentibus solum quatuor Episcopis, sed communi-
 bus Concilii Suffragiis, videlicet a longe majori
 Episcoporum Alexandriae congregatorum fuisse
 electum.

terius nunquam non vitam periculi ple-
nam duxit, ita ut toto ferme Pontifica-
tus sui tempore militum præsidio se tueri
neceffe habuerit.

Sæculum V.
A. C. 452.

§. XXXVI.

*Theodosius Anti-Episcopus Jeroso-
lymitanus.*

Palæstina quoque funesta dissensione
scindebatur. Stephanus, Episcopus
Iamniensis, & Joannes, Episcopus Sara-
cenorum, ambo S. Euthymii Discipuli,
Concilio Calcedonensi interfuerant; nam
Petro, Saracenorum Episcopo, vita fun-
cto, quia Successor ejus Auxolaus, Con-
ciliabulo Ephesino adfuerat, & adhæse-
rat Dioscoro, ipse quoque, a S. Euthymii
Gratia exclusus, e vivis decessit, & ele-
ctus est Joannes. Itaque soluto Conci-
lio Calcedonensi, Stephanus, & Joannes,
viam diligenter relegendes, quæ decreta
fuissent ad S. Euthymium referre festina-
runt, ne Viri Sancti indignationem, sicut
ante Auxolaus, incurrerent. S. Euthy-
mius, perlecta Fidei formula, in Concilio
confirmata, approbavit, eamque tanquam
Catholicam recepit.

vita S. Eu-
thymii. p. 54.

Ubi id vulgatum, jam omnes Palæsti-
næ Monachi Concilium Calcedonense re-
cepturi erant, nisi obstitisset Theodosius.
Monachus is erat, olim a suo Episcopo
flagitii admissi convictus, & suo Mona-
sterio

*Evagr. II.
hist. c. 5.
Cotel. Mon.
Gr. to. 1.
p. 415.*